

Sygn. akt VIII U 1701/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2018 r. w Gliwicach

sprawy W. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 29 marca 2018 r. **nr** (...) - 2002

z dnia 11 kwietnia 2018 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn akt VIII U 1701/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 marca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ponownie ustalił kapitał początkowy ubezpieczonej W. M.. Decyzją z dnia 11 kwietnia 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył W. M. emeryturę od 1 marca 2018 roku.

W odwołaniu od powyższych decyzji ubezpieczona domagała się ich zmiany. Wskazała, że organ rentowy nie uwzględnił wynagrodzeń za lata 1980 i 1982. Powyższe ma wpływ na wysokość kapitału początkowego. Zdaniem ubezpieczonej ZUS nie uwzględnił także okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 17 czerwca 2000 roku do 16 czerwca 2001 roku.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i podał, że do ustalenia kapitału początkowego został przyjęty wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy z lat 1980-1982. Wskaźnik ten wyniósł 90,12 %. Z uwagi na rozbieżności dotyczące wykazanego wynagrodzenia za lata 1980 – 1982 organ rentowy poinformował

ubezpieczoną, że istnieje możliwość przeliczenia tego wskaźnika – po nadesłaniu faktycznego wynagrodzenia za lata 1980-1982. W dniu 23 marca 2018 roku ubezpieczona przedłożyła nowy druk Rp-7 w związku z powyższym decyzją z dnia 28 marca 2018 roku przeliczono kapitał początkowy. Decyzją z 11 kwietnia 2018 roku przeliczono emeryturę, a wwpw kapitału początkowego wzrósł do 92,01 %.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona W. M. była zatrudniona w Biurze (...) w G. w okresie od 2 maja 1975 roku do 8 lipca 1991 roku. W dniu 26 czerwca 1991 roku złożyła wniosek o prawo do renty. Do wniosku załączyła zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1980-1982 (karta 6 a.r.). Wskaźnik wysokości wynagrodzenia wyniósł 90,12%. Decyzją z dnia 23 kwietnia 1992 rok ZUS przyznał ubezpieczonej prawo do renty. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 90,12 %. (karta 19 a.r.).

W dniu 6 maja 2002 roku ubezpieczona wniosła o ustalenie kapitału początkowego. Do wniosku załączyła druk ZUS Rp-7 z Biura (...) w G. za lata 1975-1991 (karta 8-9 (...)). W tym zaświadczeniu zarobki ubezpieczonej z lat 1980-1982 zostały podane w niższej wysokości niż w zaświadczeniu przedłożonym do wniosku o rentę. Decyzją z dnia 26 lutego 2004 roku ZUS ustalił ubezpieczonej kapitał początkowy. Przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z renty tj. 90,12% (karta 19 (...)).

W dniu 4 lutego 2013 roku ubezpieczona wniosła o ponowne ustalenie kapitału początkowego w myśl nowych zasad. ZUS wydał decyzję odmowną z dnia 14 lutego 2013 roku (karta 24 (...)) ponieważ ustalenie kapitału początkowego na podstawie art 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2011 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie powoduje zmiany wysokości kapitału. ZUS uwzględnił 15 lat, 7 miesięcy i 3 dni okresów składkowych oraz 3 lata okresów nieskładkowych.

W dniu 4 lutego 2013 roku ubezpieczona wniosła o prawo do emerytury. Do wniosku załączyła zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w Z. o pobieraniu zasiłku dla bezrobotnych w okresie od 17 czerwca 2000 roku do 16 czerwca 2001 roku (karta 3 a.e.). Decyzją z dnia 27 marca 2013 roku (...) ZUS przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury. Wysokość świadczenia została wyliczona na podstawie art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość świadczenia wyniosła 1.102,10 zł (karta 6 a.e.). Świadczenie to zostało zawieszona jako mniej korzystne niż obliczone na podstawie art. 26 ustawy emerytalno-rentowej.

Decyzją z dnia 27 marca 2013 roku (...) ZUS przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury. Wysokość świadczenia została wyliczona na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość świadczenia wyniosła 1.192,77 zł (karta 10 a.e.).

Zarówno przy obliczeniu świadczenia na podstawie art. 183 jak i 26 ustawy emerytalno-rentowej zostały uwzględnione składki na ubezpieczenie emerytalne opłacone przez Powiatowy Urząd Pracy za okres kiedy ubezpieczona była uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych.

W dniu 5 lutego 2018 roku ubezpieczona wniosła o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem ponownie obliczonego kapitału początkowego (karta 12 a.e.). ZUS dokonał przeliczenia emerytury decyzją z dnia 19 marca 2018 roku (karta 13 a.e.). Wartość zwaloryzowanego kapitału początkowego ustalono na 313.169,80 zł. Wysokość emerytury wyniosła od 1 maja 2018 roku 1.349,71 zł. Wtedy też organ rentowy stwierdził, że istnieją rozbieżności w zaświadczeniach o wysokości wynagrodzenia za lata 1980-1982, które znajdują się w aktach kapitału początkowego i aktach rentowych. W związku z powyższym w decyzji o przeliczeniu emerytury z dnia 19 marca 2018 roku organ rentowy podał, że wysokość świadczenia może ulec zmianie po dostarczeniu zaświadczenia o wysokości zarobków w latach 1980-1982 w prawidłowej wysokości.

Kolejny wniosek o przeliczenie wysokości emerytury ubezpieczona złożyła 23 marca 2018 roku. Załączyła do niego druk Rp-7 z zarobkami z lat 1980-1982, który został wystawiony w dniu 21 marca 2018 roku (karta 16 a.e.). Organ

rentowy wydał decyzję z dnia 11 kwietnia 2018 roku (karta 19 a.e.) Wartość zwaloryzowanego kapitału początkowego ustalono na 316.671,78 zł, a wysokość emerytury od 1 czerwca 2018 roku wyniosła 1.364,17 zł.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego.

Sąd zważył co następuje: odwołanie nie było zasadne.

Zgodnie z przepisem art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2004r., Nr 39, poz. 353 ze zmianami) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Według przepisu art. 26 ust. 1 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Zgodnie z przepisem art. 25 ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie z przepisem art. 173 ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Przepis art. 173 ust. 2 ustawy kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

Z kolei art. 174 ust. 1 i 2 ustawy stanowi:

1. kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.
3. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 r.

Przepis art. 174 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi, że podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych jest wybierany z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. Odesłanie do wymienionych przepisów oznacza, że zasady ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego są takie same, jak zasady ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent. Ogólne zasady ustalania tej podstawy uregulowane są w art. 15 ust. 1, zgodnie z którym podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę. Prawo wyboru okresu kolejnych 10 lat kalendarzowych ograniczone jest w przypadku ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego do lat 1980-1998.

Zgodnie z przepisem art. 174 ust. 4 ustawy emerytalno-rentowej do obliczenia kapitału początkowego dla osoby mającej ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przyjmuje się, na jej wniosek, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty przyjęty w decyzji ustalającej prawo do renty po raz pierwszy lub ponownie ustalającej jej wysokość. W przypadku gdy renta została przyznana przed dniem 15 listopada 1991 r., do ustalenia kapitału

początkowego przyjmuje się wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w wyniku rewaloryzacji, chyba że po tej dacie ponownie była ustalana jego wysokość.

Zatem podstawa wymiaru kapitału początkowego może zostać ustalona na podstawie wynagrodzeń z 10 kolejnych lat wybranych z lat 1980-1998, z 20 najkorzystniejszych lat lub może zostać przyjęta podstawa wymiaru renty. Należy wskazać, że ubezpieczona legitymuje się okresem 15 lat, 7 miesięcy i 3 dni okresów składkowych liczonych do 31 grudnia 1998 roku. Od 12 czerwca 1984 roku do 11 czerwca 1987 roku opiekowała się dzieckiem i nie uzyskiwała wynagrodzenia. Dlatego w przypadku W. M. najkorzystniejsze było przyjęcie do ustalenia wartości kapitału początkowego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru renty, a był on ustalony na podstawie wynagrodzeń uzyskanych przez ubezpieczoną w latach 1980-1982. W decyzji o przyznaniu prawa do renty ustalono go na 90,12 %. Taki wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przyjęto w decyzjach o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 26 lutego 2004 roku i 26 lutego 2018 roku. Po przedstawieniu przez ubezpieczoną prawidłowego druku ZUS Rp-7 z dnia 21 marca 2018 roku z zarobkami za lata 1980-1982 organ rentowy skorygował wwpw z renty i ustalił go na 92,01 %. Taki wskaźnik wysokości podstawy wymiaru tj. 92,01% został przyjęty w decyzji z dnia 29 marca 2018 roku o ponownym ustaleniu kapitału początkowego. Tak ustalona wartość kapitału początkowego została uwzględniona w decyzji o przeliczeniu emerytury z dnia 11 kwietnia 2018 roku. Wartość zwaloryzowanego kapitału początkowego wzrosła w porównaniu do decyzji z dnia 19 marca 2018 roku. Wzrosła także wysokość świadczenia co wynika z porównania wysokości świadczenia z decyzji z dnia 11 kwietnia 2018 roku i z dnia 19 marca 2018 roku.

Z przepisu art. 173 ust 1 ustawy emerytalno-rentowej wynika, że wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy tj. 1 stycznia 1999 roku. Zatem uwzględnione mogą zostać jedynie okresy do 31 grudnia 1998 roku. Z tej przyczyny organ rentowy nie mógł do lat składkowych przy obliczaniu kapitału początkowego zaliczyć okresu pobierania przez W. M. zasiłku dla bezrobotnych od 17 czerwca 2000 roku do 16 czerwca 2001 roku. Natomiast opłacone za ten okres składki na ubezpieczenie emerytalne zostały zaliczone przy ustalaniu wysokości emerytury na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Należy zauważyć, że po 31 grudnia 1998 roku W. M. nie pracowała i składki zaewidencjonowane na koncie to tylko składki z tytułu zasiłku dla bezrobotnych.

Mając powyższe na uwadze sąd oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

(-) SSO Patrycja Bogacińska- Piątek